

Độc Sách Cuối Tuần



Buổi sáng một ngày cuối tuần nắng đẹp, hai cô cháu rủ nhau ra sau nhà, ngồi bên bụi hồng vàng đang nở rộ. Cô đọc cho cháu nghe những trích đoạn trong cuốn sách Phép Lạ Của Sự Tỉnh Thức, của Thiền Sư Thích Nhất Hạnh.

Hai cô cháu chuyện trò thật nhiều chung quanh đoạn “rửa chén chỉ để mà rửa chén”.

Cô: điều này hay, nhưng mà khó thực hiện quá!

Cháu: Có gì khó đâu cô? Chỉ cần bây giờ, mỗi khi sau khi ăn cơm xong, rửa chén, cô chỉ việc để hết tâm vào việc rửa chén, đừng lo nghĩ về quá khứ, và cũng đừng toan tính chuyện tương lai. Cô hãy nhận ra sự thật là có nhiều người muốn được đứng rửa chén như cô mà không được.

Cô (ngẫm nghĩ một lát rồi mới nói): Mày nói đúng. Không ai cũng có được một đôi tay lành lặn để mà rửa chén. Không phải ai cũng có một mái nhà yên ấm để đứng rửa chén. Không phải ai cũng được sống bên cạnh những người thân, để cùng nhau ăn cơm, và sau đó rửa chén với một niềm hạnh phúc gia đình. Đúng là cô mày đã hạnh phúc hơn nhiều người nhưng không chịu nhận ra... Nhưng cô mày cũng khá lắm nghe. Cô ít bao giờ muốn rửa chén cho xong, mà cũng có khi thỉnh thoảng thấy thú vị, khi những chiếc chén đĩa của mình được rửa sạch sẽ, và được xếp vào trong chạn để chén bằng chính tay của mình. Cô sẽ để ý thức hơn vào niềm vui này.

Cháu: Khi cô làm được như vậy, thì mỗi giây phút đi qua trong tuổi già của cô sẽ là những giây phút tận hưởng cuộc sống thực thụ. 80 tuổi như cô, hay 60 tuổi như cháu thì cũng thế. Nếu mình thực sự hưởng thụ niềm vui trong hiện tại, thì mình sẽ không uổng phí cuộc đời này. Đã có nhiều người, dù sống đến 70, 80 tuổi, nhưng có mấy khi họ thực sự đang sống trong niềm vui thực tại, phải không cô?

Cô: Đúng vậy! Và ngoài rửa chén, mình còn có thể thực tập sống trong giây phút hiện tại bằng cách gì nữa hả cháu?

Cháu: Cô hãy nhìn cây hoa hồng vàng bên cạnh...

Cô (quan sát bụi hồng một lúc rồi nói): Mỗi khi ra vườn, cô sẽ tận hưởng việc ngắm những đóa hồng vàng tuyệt đẹp mới nở này. Mỗi đóa hồng khi quan sát kỹ, chúng đẹp làm sao! Hoa hồng nở ngay vườn nhà, phải tốn biết bao công chăm bón mới ra hoa như thế này. Ngày nào mình cũng đi qua, vậy mà có khi cô chẳng để ý để ngắm nhìn chúng. Thật là phí phạm!

Cháu: Cô thấy chưa. Có nhiều thứ để tận hưởng trong giây phút hiện tại lắm. Chỉ cần cô bắt đầu thực tập ngay bây giờ thôi. Và khi cô đã làm được, tuổi già của cô mỗi ngày sẽ tràn ngập niềm vui, hạnh phúc.

Rồi cô cháu kết thúc buổi đọc sách với trò chơi "đố em":

- Đố: Thời gian nào quan trọng nhất?

- Trả lời: Bây giờ.

- Đố: Nơi nào quan trọng nhất?

- Trả lời: Nơi đây

- Đố: Người nào quan trọng nhất?

- Trả lời: Người đối diện mình. Cụ thể hơn: như cháu và cô đây!

Đã có bao nhiêu buổi sáng cuối tuần nắng đẹp như hôm nay trôi qua. Nhưng không phải lúc nào cũng có một buổi tràn đầy niềm vui giữa cô và cháu như thế này...

Đoàn Hưng